

съобщи новината, която той искаше да скрие отънасъ, той не издържа.

— Добрѣ, каза Чиляевъ, но нищо никому ни съдума, ни съ загатвание, и следъ това прибави тържествено:

— Поздравлявамъ ви, господа, съ походъ. На 16 Ноемврий вечеръта ще се снемемъ отъ позицията.

При това той прие такъвъ сериозенъ видъ, отъ който ний разбрахме, че прѣдъ насъ стои вече началникъ. Майоръ Чиляевъ ако и да не ни каза на кждѣ ще вървимъ, никой отъ насъ, обаче, не се съмнѣваше, че Генералъ Столѣтовъ, най насетнѣ, е успѣлъ да издѣйствува разрѣшение да нападне съ опълчението турската укрепена при с. Шейново позиция или Лисата Гора — това, което бѣше завѣтната мечта на генерала.

Това извѣстие за напуштаніе Зелено Дѣрво не съвсѣмъ зарадва офицеритѣ. Въ честитѣ бесѣди прѣзъ дѣлгитѣ зимни нощи, не веднѣжъ сме разисквали въпроса за нападанието на шейновския укрепенъ лагеръ, или на Лисата-гора и винаги сме дохождали до заключение, че да се прѣдприеме такова движение и прѣзъ такава мѣстностъ — Балканъ и то само съ опълчението, би значило да се жертвува цѣлото опълчение, безъ да се добие нѣкаква полза. Когато, обаче, Чиляевъ ни каза, че къмъ опълчението ще се придаде още и пѣхота, кавалерия и артилерия, ний всички се зарадвахме за настѫплението и за напуштанието умразнитѣ колиби.

— Господа, къмъ опълчението ще бѫде придаленъ единъ пѣхотенъ полкъ, една батарея и единъ казашки полкъ. За да се маскира приготовленето ни за бой, още днесъ отдавамъ заповѣдъ по дружината, че ще направя инспекторски смотръ, за туй прѣдлагамъ ви да пригответе ротитѣ за смотръ. Сутрѣ рано ротитѣ да се занимаватъ съ прикладка и прицѣлка и легко и бѣрзо владѣніе съ затвора. На всичкитѣ вещи на опълченцитѣ да бѫдатъ подписано името, — фамилията и ротата. Да се направи медицински стотръ на опълченцитѣ и, ако се окажатъ болни и слаби, да имъ